

lige Liv, eller som kan tale offentligt, der ikke er Kristne, og netop fordi deres Tal er saa begrænset, lægger man mere Mærke til dem, og dette forøger deres Indflydelse“.

Nu vel, denne Vinter kan blive skæbnesvanger for Østen. Vil K. K. F.s Medlemmer, naar de beder for Hedningemissionen, bede om, at Østens fremragende kristne Kvinder, trods mange Missionærers og maaske endnu flere Missionsbestyrelsens Betænkeligheder, maa vove at tage Kvindebevægelsen derude i sin Haand og lede den i en Retning, der kan bringe den ind under Guds Velsignelse.

Johanne Blauenfeldt.

Fra Odensekredsen. *)

Odense Kredsen blev stiftet 1909 med Indre-Missionær Hans Kristensen som Formand. Foreningen tæller nu 47 Medlemmer. Vi har haft flere vellykkede, offentlige Møder, hvor vi af fremmede Talere har haft den Glæde at høre Fru Blauenfeldt og Fru Michelet fra Norge. Vi fik desværre ikke Fru Blauenfeldts Taler refererede; af Fru Michelets vil vi gerne have Lov at sende nogle korte Uddrag. Paa det første Møde, Fru M. holdt her i Odense, behandlede Fruen Spørgsmaalet: „Er Deltagelsen i det offentlige en Fare for vort personlige Kristenliv“? Aaret efter i April bad vi Fruen tale her over Emnet: „Hvad kan der gøres for at højne vore unge Kvin-

der og skabe gode Hjem“? Begge Foredragene blev behandlede paa en særdeles fin og tiltalende Maade, og Spørgsmaalene blev godt oplyste fra forskellige Sider. Vore private Møder bliver holdte i Hjemmet hvor vi ogsaa har haft den Glæde, at en af vore Præster har talt varmt for Kvindernes Sag. Biskop Monrad skal engang have sagt „Opdrag vore Kvinder, saa opdrager du vort Folk“, og vi kan vist alle blive enige om, at det er sandt. Vi Kvinder ønsker Lejlighed til mere Uddannelse for ikke at være Mændene altfor underlegne i vort Arbejde ogsaa for Hjemmenes Skyld.

*

*

*

Referat af Professorinde Michelets Møde i „Kristelig Kvindevalgrets-Forening“.

Vort Emne: „Er Deltagelse i det offentlige Liv en Fare for det personlige Kristenliv?“ rummer et brændende Spørgsmaal. Det personlige Kristenliv er Sjælens Liv i Gud; staar dette Liv i Fare, naar vi tager det offentlige Livs Krav op? Ja, det offentl. Liv rummer en Fare, fordi det bringer os ind i saa mange vanskelige Forhold, stiller saa store Krav og frembyder saa mange Fristelser. Altsaa har de Ret, som mener, at vi ikke bør tage Del i det offentl. Liv, tænker Du maaske; lad os se en anden Side af Sagen: „Er det hjemlige Liv farefuldt for Kristenlivet?“ — Ja, nævn en hvilken som helst Stilling, og den, som indtager denne, vil sige, den rummer de største Farer for det personlige Kristenliv.

Hos os selv, i vort eget Hjerte, der ligger den største Fare for vort personlige Kristenliv. Nogle mener at Delta-

*) Redaktionen vilde sætte megen Pris paa at faa lignende Meddelelser fra de andre Kredse.
Red.